

З 96 студентів, що відповідали на тест лекційного контролю правильно назвали Аристотеля — 54 особи (81 %), Довнар-Запольського — 5 осіб (7,5 %), Гетьмана — 5 осіб (7,5%). Це ще раз підкреслює існування проблеми персоналізації науковця, відсутності знань у студентів історії створення наукових відкриттів, функціонування наукових шкіл. Тому необхідно доводити студентам, що наука — це сфера людської діяльності, спрямована на вироблення нових знань про природу, суспільство і мислення.

У межах даної дисципліни за форматом роботи кафедри економіки підприємств передбачено:

- виконання тренінгових завдань («Обґрунтування вибору проблеми дослідження», «Категорії», «Наукові гіпотези», «Докази», «Анотація», «Стаття», «УДК», «ЕСЕ»)
- проведення засідань наукових секцій у рамках міжгрупових міні-конференцій, на яких відбувається обговорення та захист курсових-есе;
- підготовка «Студентського наукового економічного альманаху»;
- дослідження історій розвитку економічної науки в КНЕУ;
- в якості волонтерів прийняття участі в організації проведення наукових конференцій (на травень 2013 року заплановано проведення I Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Економіка сучасного підприємства»).

Найкращі наукові роботи студентів кафедра направляє на конкурси студентських наукових робіт, дає рекомендацію до друку у фахових наукових виданнях.

Таким чином, завдяки опануванню даної дисципліни в університеті створюється наукове середовище, яке б сприяло формуванню і розвитку у студентів науково-дослідницьких умінь, залучення їх до активної самостійної наукової діяльності.

*Руженський М.М., к.е.н., доцент
кафедри політичної економії факультетів управління
та управління персоналом і маркетингу*

ПОСИЛЕННЯ НАУКОВОЇ СКЛАДОВОЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.

Однією з проблем, що постають перед сучасними вищими навчальними закладами на тлі змін у різних галузях сучасного суспільного життя, є підвищення якості освіти. Це спонукає ВНЗ, насамперед, до вдосконалення системи підготовки висококваліфікованих працівників і підвищення якості освітніх послуг. Завдяки підвищенню якості освітніх послуг випускники ВНЗ не тільки набуватимуть сучасні ґрунтовні знання, відповідні навички, вміння та компетенції, що відповідатимуть запитам суспільства, високим професійно-виробничим і культурним вимогам, а й матимуть змогу бути більш мобільними та конкурентоздатними на ринку праці і, як наслідок, гідно працевлаштуватися. Це все також може слугувати підґрунтям для реалізації особистісного та творчого потенціалу випускників, збільшення інтелектуального капіталу та підвищення якості людського ресурсу на загальнодержавному рівні. Отже, вирішення даної проблеми повинно здійснюватись зусиллями ВНЗ при всебічному сприянні та підтримці держави.

Через посилення ролі інформації в сучасних економічних процесах значення системи освіти суттєво зростає і вона стає одним з найважливіших чинників соціально-економічного розвитку країни, а підвищення її якості безпосередньо залежить від посилення наукової складової навчальних програм і використання у лекційній і аудиторній роботі сучасних наукових здобутків. Найефективніше використання останніх потребує їх систематизації та обробки і можливе лише при оволодінні студентами загальнонаукових і фундаментальних методів дослідження процесів, явищ і тенденцій. Це сприятиме формуванню у студентів уявлення щодо сучасних суспільно-економічних процесів у їхньому історичному поступі та розвитку, розуміння закономірностей господарської діяльності. Поряд з цим доцільним є використання інтерактивних методів викладання та орієнтація студентів на новітні наукові розробки. Серед таких можна виділити: моделювання ситуацій, дискусії, кейс-метод і синдикативні методи, групові обговорення. Системне та послідовне використання цих методів сприятиме реалізації сучасної парадигми взаємовідносин між учасниками освітньо-виховного процесу й творчому осмисленню студентами інформації і формуванню у них системних знань.

Вказане потребує розробки та втілення у навчальний процес методик, що дозволяють на принципово новому рівні передавати студентам значний обсяг спеціальних знань й забезпечать їхню високу фахову підготовку. З огляду на це, головний стратегічний напрям посилення наукової складової навчально-виховного процесу потребує систематичного перегляду змісту навчаль-

них програм, їх оновлення із врахуванням новітніх наукових досягнень і вдосконалення методів навчання.

Самійленко А.П., к. е. н., доцент кафедри політичної економії факультетів управління і управління персоналом та маркетингу

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ ОСВІТІ

Інформаційне суспільство базується на високих технологіях, впровадження яких потребує належного інтелектуального забезпечення. Наука й освіта стають стратегічним чинником прогресу. Проблемою є створення нових інформаційних технологій, адже в новому суспільстві зростає значення інформації як стратегічного ресурсу прогресивних суспільних перетворень, а інформація стає могутнім владним ресурсом. Інформаційні технології внесли в систему освіти такий імпульс нововведень, що справедливо можуть розцінюватись як основний засіб її інноваційного розвитку.

Впровадження інформаційних освітніх технологій є одним з головних чинників становлення і розвитку інноваційно-інформаційного суспільства. Сучасні освітні технології, які ґрунтуються на комп'ютерній техніці, інформаційних мережах і мультимедійних засобах, є важливим стратегічним ресурсом, покликаним забезпечити кардинальні зміни в сфері економічної освіти. Створення на їх основі потужної інформаційної бази навчального процесу в закладах освіти дозволить перейти на нові освітні технології.

Вимога переходу до інноваційної освіти обумовлена закономірностями функціонування інформаційного суспільства. Розвиток телекомунікаційних технологій, обумовлений науково-технічним прогресом, досяг деякої критичної грані, після якої ми спостерігаємо якісні зміни інформаційного середовища, що оточує індивіда, що у свою чергу викликало ланцюг якісних змін у всіх сферах його існування. Стосовно сфери економічної освіти ці зміни класифікуються як зміна основної парадигми: якщо раніше для того, щоб навчатися викладач був головним джерелом професійної інформації, що зумовлювало репродуктивну методику навчання як очолюючу, то тепер студент зустрічається з безліччю цілком доступних джерел. Функція викладача стає іншою: він повинен навчити студента орієнтуватися в цьому інформаційному середовищі, повинен розвинути його творчі та інтелектуальні здібності, у тому числі здібність до самоосвіти. Саме ця обставина робить використання інформаційних технологій, інформатизацію навчального процесу головним засобом здійснення переходу до інноваційної економічної освіти.

Інноваційна економічна освіта орієнтована не стільки на передачу знань, які постійно оновлюються і старіють, скільки на оволодіння базовими компетенціями, що дозволяють потім — у міру необхідності — набувати знання самостійно. Традиційна освіта, як система отримання знань, відстає від реальних потреб сучасного суспільства. В науковій термінології з'явилися нові поняття: "інноваційна здатність нації", "інноваційна освіта", "соціальні технології".

Загальна ефективність інноваційного процесу багато в чому визначається тим, яким чином його основні суб'єкти взаємодіють між собою як елементи колективної системи створення і використання знань. Тому одним із ключових завдань економічної науки має бути формування економічного мислення в суспільстві на базі об'єднання інтелектуальних і матеріально-технічних ресурсів сфери науки і вищої освіти.

Саприкіна Н. В., к.е.н., доцент кафедри політичної економії обліково-економічних факультетів

МОТИВАЦІЯ НАУКОВОГО ПОШУКУ СТУДЕНТІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

Практикою доведено, що найкращого результату у процесі навчання можна досягти лише тоді, коли передача інформації від викладача до студента доповнюється самостійною роботою останнього, спрямованою на пошук та осмислення наукового матеріалу з подальшим аудиторним обговоренням та опрацюванням знайденого.